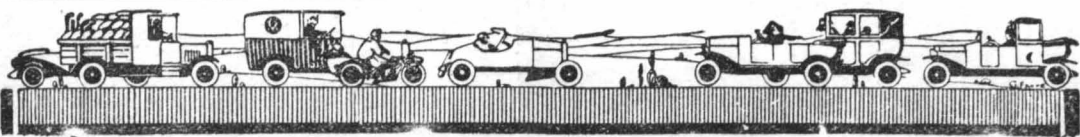


ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ



ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τό φύλλο τού «Μπουκέτου» και τής «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχμιάς 4. 'Η αυθαίρετος υπερτίμησις των παρά τών 'Υποπρακτορείων άπογορεύεται.

'Η όπό τών άναγνωστών μας άποστολημένη σωφραγία και μη συνδουμένη όπό δικαιώματα κρώμας έκ δραχμίων πέπτε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται όπ' όθιν.

Πολλοί άναγνωστές μας μιάς γράφουν ότι έπιθυμοίμν νά προηθευθώμν τάς έκδόσεις μας και νά έγγραφοίμν συνδρομητά τών περιοδικών μας. Άλλά δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Γιά νά τούς συνδουλώμν σχετικώς, τούς πληροφοροίμν ότι δεχόμεθα τό άντίμισθον τών συνδρομιών, φύλλων, βιβλίων, 'Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, οίκασιδήποτε τιμής.

Στέργιον Α. Κουλεντάκιον, Πιπρά Κανουρίου 'Ηρακλείου Κρήτης, Δουτούως, τό δίστιχον άς δέν εινε έπιτυχί. Πολύ κοινά. Και 'Ιδού έν-δου έκ αυτών :

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΕΡΩΤΟΣ

'Ερω' όσον όρτην ό ήλιος τις φωτινές τ' άχτίδες, θά τρέφοι δνερα νύ σε, παρηγορές έλληδες.

Κι' όξω' όσον στό στερεώμα θά βγαίμη ή Σελήνη, θάξω' για σένα βάρανα και τού σενιά δόνην.

Α. Δ. Μ., Δαρβένιον. Τά δύο ποιήματα άς έντελέθ άναπτυχί, 'Ιδού : Η ΕΚΛΕΚΤΗ ΜΟΥ

Στη γειτονιά μου μ'ά μελαχροινόλα πάλε κι' έμένα ή φτωχή μου ή καρμυχί φαίσει τήν καρδιά, κι' άναστ νάζω σάν γρηούλα γιά τή θερμιά τής άγκαλιά. Μιά μέρα άπεράσισα νά τής ειπά τό πόνο μου νά γιάνω άν γι' άνδρα σου προτείνουμε τόν νά τής ειπά σ' άγάπια χωρίς έσέ θέ νά πεθάνω. Καί ή χουστή μου ή μικρούλα μου λέει μ' χαδιάρχη λαλιά

Η ΓΕΙΤΟΝΟΠΟΥΛΑ ΜΟΥ

Γειτονοπούλα μου μικρή γίνω τά μελαχροινή, άπ' τήν άγάτη τήν πολή δέν μου άτόμεινε πνοή. 'Εσένα πάντα ότου κι' άν βρεθώ άκόμη και άν ζενηθώ νά νάρεμοίμνός σου δέν θά δινηθώ άπ' τήν ζωή κι' άν χωρισθώ.

Πρός Θεού ! Μή γράφετε πλέον στίχους. Δέν εινε καθόλου καλό, ερίσκουσα πολύ μακράν τής ποιητικής τέχνης. Πολύ-πολύ μακράν. — Χ. Δ. Χ., Ναύπλιον. Μάς γράφετε στην φιλική έπιστολή άς :

'Αγαπητό μου «Μπουκέτο», 'Επειδή άπέχω από τού νά ειμια καλάξ, έκαστοίμόν τόν ένθους ασύμν μου γιά τήν έκλεκτή σου βίη και εβ-χασια νά έξεκαούσθησιν όίτω. Σου στέλω έν ασηματάκι, τό πρώτο μου τό άποτον, έν τή άπ' όρω σου καλωσίμη άπαιτέιον, παρακαλώ νά έσπέρης χαρίσιν. Άάθε όπ' όθιν σου, άγνή μου δδηγέ, ότι εινε τό πρώτο μου και έπιθυμώ νά μάθω άν πρέπει νά έξεκαούσθησιν. Μά άπειτον εβ-γνωμοσίμην. Χ. Δ. Χ., Ναύπλιον.

Άς άπαντοίμν με όλην μας τήν ειλικρίνεια νά πούσπε νά γράφετε στίχους. Δέν εινε καθόλου καλό τό ποιήμα άς. Και νά ή άπόδειξις :

ΤΟΥ ΧΑΡΙΣΙΜΟΥ Ο ΠΟΝΟΣ

'Αγνώ άγγελουδά μου, νοιούθοντας ένά μόνο πού θά σου πώ με έλό σεισές : τού χωρισμού τόν πόνο.

Καρδός ήταν, παράσαμε αυτών με εύτυχία πλάθοντας δνερα γίνακ με τόση άμορνια.

'Εν τούτω βίως, άγγελε, ή εύτυχία σβόνη, με τόσο πόνο νά πιωριά, πικρά μιάς πικραρίνην.

Δέν θά σου πώ τό άπτον δέν δίνουμε νά ειπω, άγάπη μου συχώρα με, ποδ σε έγγκαταλέτω.

Τό πελνταίο χάζι μου σου στέλω τό και μόνο σου άναγίγλ' ό άμορος τού χωρισμού τόν πόνο.

'Υγιένε, όγιένε, με λύτην μου σου στέλω και τό φυλί τού χωρισμού με λύτην σ' άποστέλω.

Κ ω ν, Σ τ α θ., Καλάμας. Μάς γράφετε στην έπιστολή άς :

'Αγαπητό «Μπουκέτο». 'Επί πολλά έτη σε παρακολούθη και με χαρά καταβροχθίζω τάς έκλεκτάς σου σελίδας, άναλογίμους πός τού-αυτα περιδικά, κωλοφορούντα έν 'Ελλάδι, ή σημερινή νεολαία δέν μπορεί παρα νά άπομακρινθί από τούς βουκόμους τών άκαθαρσιών, εις ός έχει ήδη περιπέσει, και αί συμφοράι θ' άποτραβήξουν άπ' αυτήν τούς μαύρους τών πέπλους. Δό θά τό θεωρήσω κι' έγώ τιμήν μου, άν δε-χθής νά κρίνης τό πρώτο διηγήμα μου άπεράσισα κι' έγώ, ός άναγνώ-στης σου, νά στείλω, μήπως εν-δημοσιούμο. Βέβαιος άν πός δέν θ' άνηθής, σ' εγχαριστώ έκ τών προτέρων. Σέ χαίροτώ.

Άς εγχαριστοίμν γιά τά καλά άς λόγια, άλλα δυστυχώς τό διηγήμα άς δέν εινε έπιτυχίον. Πρωτόμισθον, χωρίς κανένα προτέρημα. Νά ή άρχή τού :

ΕΝΑΣ ΠΟΘΟΣ ΠΟΥ ΕΚΠΑΗΡΟΥΝΤΑΙ ΑΡΓΑ

Δνώ μικροί νέοι, μόλις μούξυ και στό από μέρους τελειώσαν τάς γυμνασιακάς τών σπουδών, μη δυνάμειον πλέον ν' άνθξουν στό μεγάλα και φροισμερά βέην τού φηροτού αυτου γουδ τής θ' άς 'Αρροδίτης, άπεράσισαν νά ένδηλώσθ ό εις τά αίσθηματά μου έτροφε γιά τόν άλ-λον, άπ' τά παδικά τού σχολείου χρόνια, κλπ. κλπ.

Διαβάστε 'Ελληνας και ξένους — έν μεταφράσει — διηγηματογράφους. Αό-τό εινε τό καλύτερο πού έχετε νά κάμπετε. — 'Ιά έπι β α ή κ ρ ή ρ λ α ν, 'Ενταύθα. Τό διηγήμα άς έντελέθ πρότερον. Προχρηί άχαλινώμας, χωρίς τελείες, χωρίς κόμματα, χωρίς ούναξί. Νά ή άρχή τού :

'Ξαλιωμένη στό πονεμένο της κροβατιάς ή άρροστία τευτήθηκε ά-πότνια βγάζοντας μιά κρανηή πόνο, ζιπώνοντας άπό ένά ένφαλιτικό δ-νερα, τά βαθουλωμένα της μάτια έστλιώθησαν σέ ένά σημείο τής κά-μαρας και κάταξαν με άπίσθησια ένά κωινοίμνο άπ' τόν κωροί πο-τραύτο πού παρίστανε ένά νέο με άίθλητικώς όμοιος και σκούρα όφθαί-ματά άμείσως τά χαρκαριστικά τού προσωπού της αλοούθησαν και ένως σασπιώς συνεταράξε τό άδυνατοίμνο της κορυμιά και τά όζαρά ζελ-λή της έρηθρίσαν με πόνο, 'Αλλορόθωσιν 1.2.

Α. Βοτσάτσην, Κοσποινισιον. 'Οχι χράμα. Εγχαριστοίμν.— Β. 'Α ν θ' όπουλον, 'Ενταύθα. Τό διηγήμα άς στραπό στό γραμμικό πο, άρεκτά κα-λογραμμένον μάλιστα. Μά τό θέμα του διχ' ένδιαφέρου κι' ή φυλολογία τού ό-ποτυμώδης. — Silly Songer, 'Ενταύθα. Τό διηγήμα άς γραμμικό σάν μωθητική έκδοσις 'Ιδών. Καί τό θέμα του όπαρομωμωτικό. Πάσι καιά, κάσασ ή έπιση ή έπιση ή φιλολογία με τίς ρωσικάς ήρωίδες. — Γ. Π. 'Ενταύθα. Τό διη-γήμα άς 'Η Δίαι ή άδοξότερος γραμμικό σέ σχολαστική έντεκαπαρέουσια, και τό 'Μπουκέτο», καθώς βλέπετε, γράφεται στην Διηγητική. — Δ. Μονο-κροδόν, Πάτρας. Τό ποιήμα άς πολύ άπεινον τήν έκτέλεση του και κοινό στό θέμα του. — Γ. Παρθένην, Βόλον. 'Οχι χράμα. Εγχαριστοίμν. — Μ. 'Αντ' ων' ί ο υ, Θεσσαλονίκη. 'Ασφαλώς ένά 'Ελληνικό διηγήμα πρέπει νά έχη 'Ελληνος ήρωας και νά έντελειώσεται στην 'Ελλάδα, προύσταν άνα γρά-φεται από ένά νέο. 'Ενας όδομος συγγρημώς όμοιος έχει τό δικαίωμα νά έχη και ξένους ήρωας και τή δράση τού συγγρημώτ του νά τήν τοποθετή στό έξω-τερικό, όταν μάλιστα κι' ό 'Ιδιος ό συγγρημώς έχει ζήσει στό έξωτερικό. 'Η σωφραγία τών άναγνωστών, γιά νά λαμβάνεται όπ' όθιν, πρέπει νά συνουδέ-ται από πεντάδρομο δικαίωμα κρίσεως. — Κ. Κ. 'Οχι, ό φραγγίλ δέν εινε 'Ελλην και όστε 'Ελληνία έχει πανρωμική. Μά θέλουν, φαίνεται, νά τόν κά-νουν κι' αυτών 'Ελληνα, όπως όμοιος τού...μεγάλους άνδρας. Τήν έπιθυμία άς θά τήν ικανοποιήσομε προεχώς, γράφοντας γιά τή ζωή τού άγαπημένου άς άσπότερος.—Νίκον Βορέα κ ο ν, Τό πελογραφήμα άς διχ' έπιτυχές. — Μ. Σ τ α μ - ς, 'Ενταύθα. 'Εσόδον δέν άς άπαντήσαμε ός τ' άρα, από ση-μαίνει ότι τό διηγήμα άς δέν έλήθη. — Γ. Κ ω σ τ α ν τ ο π ο τ α ι ο υ, Τό διηγήμα άς άναπτυχί. 'Η διαστάσις τού όστερηί πολύ. 'Ιδού έν άπό-σπασμά τού :

'Ετό φραγγίλο κατορθώνει και όρ-χει μερικώς τρομαγμένους και ό-χρεξ άκτινές διά μέσον ένός παρα-θύρου έξοχωτού κέντρου τής Κηφισ-σιάς εις ένά τραπέζια γύρω από τό όποτον βρόικονται έξ άτομα τών όποτιον ή ήλιαία άνεχότατα μεχρός εικοσιπέντε Μαίους. Είναι και αί έξ συνάδελφοι, τεταροστέτεζ φη-ράτ τού Πανεπιστημίου. Πίνουιν μπόρα και σφιστόν άξιοκραπέως. 'Εξάμνα ό ένας άπ' αυτους, πού άκουσ στό όνομα Νίκος όραφάνος με άλλην πατρικήν περιουσίαν και ένά άδελφόν εις τήν 'Αμερική, ό ό-ποίος τόν βοηθούσε οικονομικώς, ά-πορροφάται από τίς σκέψεις τού.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)
Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλάνδρι)
'Οροι συνδρομής «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
'Εσωτερικό δι' έν έτος Δρχ 200 ΙΙ 'Εξωτερικό Δολλάρια 6
'Εξάμηνος « 100 ΙΙ 'Αμερικής « 7
και δι' όλην τήν 'Αφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτήσια συνδρομή σελνία 30
ΑΙ έπιστολαί και τά χρηματικά έμβάσματα δέν ν' άπευθύνονται προς τόν
'Ιδιοκ' -ήν τού «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7
Τμή έκάστον φύλλον Δρχ. 4
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»
'Εν 'Αμερική, διά τήν έγγραφην συνδρομητήν και διά τήν
κατά φύλλον πώλησιν ή 'Εταιρεία New York News Agency
General P.O.Box 497 New York City, έκποροσπισμένη παρά
τού κ. Κ. Καλροπούλου, και έν Βελγικώ Κογκό ό κ. Γεωργιός
'Αντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, όπου
δέν ν' άπευθύνονται αί ένδιακροβήμειοι.